

Opdracht:

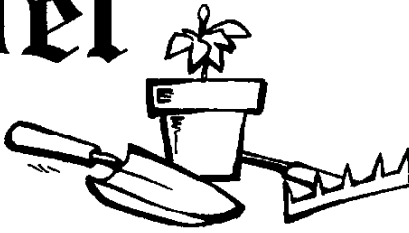
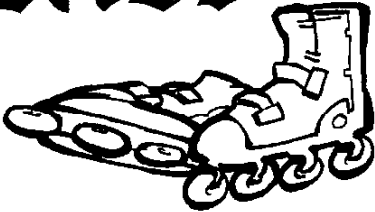
Waar denk je aan als je het woord **opa** of **oma** hoort? Schrijf zoveel mogelijk woorden op.

OPA	OMA
• _ _ _ _ _	_ _ _ _ _
• _ _ _ _ _	_ _ _ _ _
• _ _ _ _ _	_ _ _ _ _
• _ _ _ _ _	_ _ _ _ _
• _ _ _ _ _	_ _ _ _ _
• _ _ _ _ _	_ _ _ _ _

Probeer eens te bedenken wat je niet kunt en wel kunt doen als je heel erg oud bent.

<h1>Wel</h1>	<h1>Niet</h1>
	

Opa Krentenbol

De meeste kinderen hebben wel een bijnaam voor hun opa's en oma's. Soms zeggen ze: opa en oma Zierikzee of oma Bergweg. Snap je? Dat is gewoon om de opa's en oma's uit elkaar te houden. De kinderen Willemsen noemen hun opa Willemsen altijd opa Krentenbol, want als je bij hem op visite kwam, kreeg je altijd een krentenbol. Ze hadden ook nog een oma Hemeltjeshof, die woonde op de Hoge Singel, maar die was zo deftig. Je mocht daar niks. Alleen maar netjes op de bank zitten. Nee, dan opa Krentenbol. Dat was de meest fantastische opa die je je maar kunt voorstellen. Hij maakte veel grapjes en met hem beleefde je echte avonturen! Heb je dat verhaal al eens gehoord van dat poëziealbum dat hij kocht? Nee, moet je horen.

Na het werk in z'n volkstuintje was opa in zijn grote stoel gaan zitten met een reuze pot thee voor zich. In elk kopje thee dat hij dronk deed hij wel drie klontjes suiker, want opa was een zoetekauw. En nu had hij helemaal veel suiker nodig, want opa dacht na. Hij dacht heel diep na. 'Mmm...' bromde hij, terwijl hij met één hand de rimpels in z'n voorhoofd probeerde glad te strijken, wat toch niet lukte. 'Die kleine apenkoppen wil ik nog zoveel leren, maar praatwoorden zijn ze zo weer vergeten. Het moeten schrijfwoorden zijn... dan kunnen ze het later nog eens nalezen... Ja, ik weet wat!' Opa propte gauw even twee klontjes achter z'n kiezen (hij had toch een kunstgebit), zette z'n handen op z'n stramme knieën stond op. 'Ik ga een dagboek kopen,' besloot hij tevreden. En dan moeten zij er ook in schrijven. Dat zal leuk worden!

In de winkel besloot opa dat een poëziealbum er leuker uitzag dan een dagboek en dus kocht hij zo'n meisjesding. 'Inpakken?' vroeg het winkelmeisje. 'Nee, laat maar', zei opa, 'het is voor mezelf'. Het meisje staarde hem verbaasd aan. 'En de plaatjes hoef ik niet. Ik plak m'n stickers er wel in,' voegde opa er droogjes aan toe. Het winkelmeisje wist niet hoe ze moest kijken, en toen opa de winkel uit was, barstte ze in lachen uit.

Om samen over te praten:

1. Kunnen kinderen wat van oude mensen leren?
2. Kunnen oude mensen iets van kinderen leren?
3. Waarom is het fijn een opa en oma te hebben?

Josine de Jong.

